

عوامل ایجاد کننده سینوزیت‌های قارچی

انستیتو پاستور ایران (۱۳۷۳-۸۰)

*شهیندخت بصیری جهromi (مریم)، دکتر علی اصغر خاکسار (استادیار)

*عضو هیئت علمی انستیتوپاستور ایران

**رئیس بخش قارچ‌شناسی انستیتوپاستور ایران

چکیده

مقدمه: بروز عفونتهای قارچی سینوسهای پارانازال در بیماران ایمونوساپرس در سالهای اخیر افزایش یافته است.

عفونتهای قارچی سینوسها به دو صورت غیرمهاجم و مهاجم دیده می‌شوند. این مطالعه با توجه به اهمیت بیماریهای قارچی در بیماران ایمونوساپرس، جهت بررسی و شناسایی عوامل ایجاد کننده سینوزیت‌های قارچی صورت پذیرفته است.

مواد و روشها: در این مطالعه، یک بررسی گذشته نگر در مدت ۸ سال از فروردین ماه ۱۳۷۳ لغاًیت اسفندماه ۱۳۸۰

برروی نمونه‌های بیوپسی و شستشوی سینوسها از نظر وجود عوامل قارچی صورت گرفت، در این مدت تعداد ۳۹

مورد از نمونه‌های ارسالی از بخش‌های گوش و حلق و بینی که با توجه به علایم کلینیکی، پزشکان مشکوک به

عفونت‌های قارچی درسینوس بوده‌اند، مورد بررسی قرار گرفت. تشخیص بوسیله آزمایش مستقیم و کشت انجام

می‌گرفت.

یافته‌ها: در این بررسی عفونت قارچی در ۱۸ مورد ثابت شد که ۶۶/۶۶ درصد از بیماران مرد (۱۲ مورد) و ۲۲/۳۳

درصد (۶ مورد) زن بودند. بیماران درگروه سنی ۱۷ الی ۵۸ سال قرار داشتند میانگین سنی بیماران ۴۳/۳ سال بود.

درصد از بیماران به نحوی دچار اختلال در سیستم ایمنی بودند. قارچهای جدایش از بیماران شامل گونه‌های

آسپرژیلوس Aspergillus spp., کلادوسپوریوم بانتیانوم Cladosporium bantianum، پسودوالشرا بونیدی

Candida albicans، کاندیدا آلیکانس Candida boydii و Pseudallesheria boydii و

گونه‌های اکتینومایسین Actinomyces Sp. بود. بیماری همراه یا عوامل زمینه ای برای بروز عفونت‌های قارچی

سینوسها در این بررسی پیوند کلیه، نارسایی کلیه درمان با داروهای ایمونوساپرسیو، مولتیپل میلوما، سترم و گز،

تروموبوسیتوپنی، سینوزیت مزمن و آسم بوده است.

نتیجه گیری و توصیه ها: در این بررسی عفونت قارچی سینوسها بعلت کلادوسپوریوم بانتیانوم (۱) و پسودوالشرا

بونیدی برای اولین بار در ایران گزارش می‌شود.

مقدمه

فلاؤس *A.flavus* (۴,۵) می باشد. بندرت ممکن است آسپرژیلوزیس مهاجم سینوس در میزان سالم مشاهده گردد.

(۶)

سینوزیت آسپرژیلوسی ممکن است قبل یا همراه با آسپرژیلوزیس ریوی گسترش یابد (۷,۸,۹). که در صورت تهاجم و گسترش رادیوگرافی از سینوسهای پارانازال دورت سینوس را نشان میدهد. در C.T اسکن از سینوسهای عفونی ممکن است تخریب استخوانها مشاهده شود هرچند آسپرژیلوس شایع ترین عامل سینوزیت فارچی در بیماران دارای نقص ایمنی می باشد، سایر قارچها شامل زیگومیستها *Fusarium spp.*, *Zygomycetes*, گونه های فوزاریوم *Pseudallescheria boydii*, پسودوالشیریا بوئیدی *Curvularia spp.* و گونه های آلتاریا *Alternaria spp.* نیز ممکن است جدا گردد (۶).

مواد و روش ها

بررسی حاضر بصورت گذشته نگر بر روی ۳۹ نمونه سینوسهای پارانازال صورت گرفت. این بررسی در مدت ۸ سال از فروردین ماه ۱۳۷۳ لغایت اسفند ماه ۱۳۸۰ بر روی نمونه های سینوس (بیوپسی یا شستشوی سینوس) از بیمارانی که مشکوک به سینوزیت فارچی بودند انجام گردید. تشخیص توسط پزشکان معالج بیماران صورت گرفته و نمونه تهیه شده توسط ایشان به بخش قارچ شناسی انتیتو پاستور ارسال می گردید. بیماران همگی مشکوک به سینوزیت فارچی بوده و به درمان با آنتی بیوتیک ها پاسخ نداده بودند. تشخیص سینوزیت فارچی بر اساس شناسایی عناصر فارچی در آزمایش میکروسکوپی و کشت بیوپسی یا شستشوی سینوس انجام گرفت. در مرور بیوپسی، قسمتی جهت آزمایش مستقیم و کشت برداشته شده و قسمتی جهت تهیه برش های بافتی و جستجوی عناصر فارچی در آن به آزمایشگاه آسیب شناسی ارسال می گردید. نمونه های حاصل از شستشوی سینوس پس از سانتریفیوژ مورد آزمایش قرار می گرفت. آزمایش مستقیم بوسیله هیدروکسید پتاسیم (KOH) ۱۰ درصد و رنگ

عفونتها فارچی سینوسهای پارانازال غیرشایع هستند، هرچند در ۳-۵ درصد از کشت، لاواز یا مواد حاصل از جراحی سینوسها قارچها رشد نموده اند (۱). این عفونتها از نظر کلینیکی به چند صورت : مهاجم، تولید مایستوما و آرژیک دیده می شوند. از نظر پاتوفیزیولوژی عفونت مهاجم و مایستومای فارچی کاملا با سینوزیت آرژیک متفاوت اند. سینوزیت فارچی آرژیک در افراد اتوپیک اتفاق می افتد، به طور طبیعی سیر مزمن دارد، و سینوسهای مختلف را در گیر می نماید، بدون اینکه به بافت تهاجم نماید (۲). اغلب این بیماران جوان هستند و سابقه اتوپیک، پولیپ بینی، آسم و رینیت در آنها غالبا وجود دارد. ترشحات موکوئیدی سینوس حاوی قطعاتی از قارچ می باشد، شبیه آنچه در خلط افراد مبتلا به آرژیک برونکوبولموناری آسپرژیلوزیس (ABPA) دیده می شود (۲).

سینوزیت فارچی مهاجم معمولا در شرایط خاص مانند کتواسیدوز یس دیابتی، تضعیف سیستم ایمنی ثانویه به دلیل درمان با آنتی بیوتیکها و کورتیکوستروئیدها و گرانولوسیتوپنی شدید اتفاق می افتد. بیمارانی که تحت کمoterابی جهت درمان سرطان و یا درمان با ایمونوساپرسیوها بعد از پیوند عضو بخصوص در پیوند مغز استخوان، قرار میگیرند، نیز مستعد ابتلاء به این نوع عفونت ها می باشند (۳) در این حالت عناصر فارچی در داخل بافت دیده می شوند (۳).

در بیماران دچار کاهش سیستم ایمنی که سینوزیت ماگزیلاری مزمن یا تحت حاد دارند و به درمان با آنتی بیوتیک ها پاسخ نمی دهند ممکن است عفونت فارچی غیرمهاجم را ظاهر نمایند. در این حالت قارچ به حالت ساپروفیت و بصورت یک مایستومای کوچک و محدود بر روی مخاط سینوس رشد نموده و باعث عود مکرر عفونت باکتریال می شود. گاهی اوقات در X-ray تظاهرات جسم خارجی کلسيفيه شده در سینوس مشاهده می شود. درمان در این حالت برداشتن قارچ می باشد. (۳). شایع ترین عامل عفونت آسپرژیلوس فومیگاتوس *A.fumigatus* (۳) و آسپرژیلوس

بحث

عفونت فارچی سینوسهای پارانازال در بعضی از نقاط جهان بعلت افزایش آگاهی نسبت به بیماری بیشتر شناخته شده است.

انسیدانس بیماری در شمال سودان، عربستان سعودی و در ایالات جنوب غربی آمریکا که هوای گرم و خشک داردند افزایش بیشتری دارد (۱۰-۱۱). در قسمتهای شرقی ایران، استان سیستان و بلوچستان و غرب، استان خوزستان و قسمتهای جنوبی و مرکزی ایران نیز آب و هوای مشابه از نیمه بهار تا اوخر تابستان دارند. احتمالاً گردو خاک در ماههای تابستان حاوی تعداد زیادی کونیدیای آسپرژیلوس و سایر قارچها می‌باشد که براحتی می‌تواند در مخاط آسیب دیده سینوسهای کارگران جوانی که در هوای باز در مناطق آب و هوایی گرم و خشک کار می‌کنند جایگزین شود (۱۱) هر چند در مطالعاتی که در جهان صورت گرفته، شغل به عنوان یک فاکتور تحت مطالعه آماری قرار نگرفته است، در ایران بیماری در بین افراد با مشاغل آزاد درصد بالاتری را نشان داده است (۱۱) که در این بررسی نیز تائید شده است. در مورد سن مبتلایان به سینوزیت‌های قارچی، طبق بررسی‌های مانینگ در سال ۱۹۹۱، ابتلا به سینوزیت‌های قارچی از سن ۱۰ تا ۴۵ سال را در برابر می‌گیرد و میانگین سن افراد مبتلا ۲۵ سال می‌باشد (۱۲). طبق گزارش علوفی در ایران از سن ۲۰ تا ۵۰ سال (میانگین سنی ۳۵ سال) را شامل می‌شود (۱۱). در این بررسی میانگین سنی افراد مبتلا ۳۳/۴ بود.

در مورد جنس، بررسی‌های گورلی در سال ۱۹۹۰ نشان می‌دهد که ابتلا به سینوزیت‌های قارچی در زن و مرد تقریباً به یک نسبت دیده می‌شود (۱۳). در ایران، مطالعات علوفی، بیماری در مردان درصد بالاتری را نسبت به زنان نشان می‌دهد (۲۰). در مطالعه‌ای که ما انجام دادیم درصد ابتلا در مردان دو برابر زنان می‌باشد (۶۷/۶۶ درصد در مردان و ۳۳/۳۳ درصد در زنان).

آمیزی‌های گرم، هماتوکسیلین و انوزین (H and E)، پریودیک اسید شیف (P.A.S) و گوموری متلامین سیلور (G.M.S)، انجام می‌گرفت. کشت برروی دو سری محیط‌های ساپورو دکستروز آگار (SDA)، ساپرو دکستروز آگار محتوی ۰/۰۵ کلامفنیکل برین هارت اینفیوژن آگار (Brain Heart Infusion agar) و بلادآگار (Blood agar) انجام می‌شد (۱۷). یک سری از کشتها در دمای آزمایشگاه و یک سری در ۳۵-۳۷ درجه سانتی گراد نگهداری می‌گردید. نگهداری کشتها در دو دمای متفاوت جهت رشد قارچهای دیمورفیک می‌باشد.

یافته‌ها

در این بررسی تعداد ۳۹ نمونه که شامل بیوپسی و مواد حاصل از شستشوی سینوسها بود از نظر وجود عوامل قارچی مورد بررسی قرار گرفت. تشخیص و اثبات وجود قارچ توسط آزمایش مستقیم بوسیله دیدن عناصر قارچی در بیوپسی یا آسپیره سینوسها و انجام کشت برروی محیط‌های مختلف صورت گرفت در ۱۸ مورد (۴۷/۱۵ درصد) وجود قارچ به اثبات رسید. در تمامی موارد مذکور وجود قارچ هم در بررسی مستقیم و هم در محیط کشت ثابت شد. ۲۲/۳۳ درصد از بیماران زن (۶ مورد) و ۶۷/۶۶ درصد از بیماران مرد بودند (۱۲ مورد). میانگین سنی بیماران ۳۳/۴ سال بود. قارچهای جداسده از بیماران در جدول شماره ۱ و مشخصات بیماران مبتلا به سینوزیت‌های قارچی در جدول شماره ۲ شرح داده شده است.

جدول ۱- ارگانیسم‌های جداسده از سینوسهای پارانازال

نوع ارگانیسم	تعداد درصد
آسپرژیلوس فلاووس Aspergillus flavous	۲۷/۸ ۵
آسپرژیلوس نایجر A. niger	۵/۰۰ ۱
آسپرژیلوس فومیگاتوس A. fumigatus	۵/۰۰ ۱
کاندیدا آلبیکانس Candida albicans	۱۶/۷ ۳
کوننهای کاندیدا Candida spp.	۱۱/۱ ۲
کلادوسبوریم بانتیانوم Cladosporium bantianum	۵/۰۰ ۱
پسودآلشریا بوئنیدی Pseudallescheria boydii	۵/۰۰ ۱
اکتیزومیتها Actinomyces spp.	۲۲/۲ ۴
مجموع	۱۰۰ ۱۸

جدول ۱- مشخصات بیماران مبتلا به سینوزیت های فارچی

ردیف	جنس	سن	مدت بیماری	محل نموده برداری	نوع نموده	محل سکونت	شفل	محل نموده برداری	نوع نموده	محل سکونت	شفل	محل نموده برداری	نوع نموده	محل سکونت	شفل	علایم بیماری	زیسته بیماری با بیماری همراه	محل نموده برداری	نوع نموده	محل سکونت	شفل	ارگانهای جدا شده
۱	M	۳۰-۳۲ سال	-	خیاط	تهران	ماکرولدر اسپت	-	گرفتگی پیشی سردد	گرفتگی پیشی	A. niger												
۲	F	۴۵-۵۰ سال	۶-۷ ماه	خانه دار	سرپل دهاب	ماکرولدر جب	درمان با اسپری سایرها - گرفتگی کلیه	درمان با اسپری سایرها - گرفتگی کلیه	ترمیم با سپری های دارویی	A. flavus												
۳	M	۳۷-۳۸ سال	۲ سال	-	-	شستشوی سینوس	-	ترمیم با سپری های دارویی	-	C. albicans												
۴	M	۳۷-۳۸ سال	۱ سال	-	تهران	شستشوی سینوس	-	ترمیم با سپری های دارویی	-	C. albicans												
۵	F	۴۵-۴۷ سال	۳ ماه	آزاد	آزاد	شستشوی سینوس	-	ترمیم با سپری های دارویی	-	Actinomyces sp.												
۶	M	۴۵-۴۷ سال	۳ سال	خانه دار	آزاد	ماکرولدر جب	گرفتگی پیشی - سردد	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	C. albicans												
۷	M	۴۷-۴۹ سال	۳ سال	آزاد	آزاد	شستشوی سینوس	-	ترمیم با سپری های دارویی	-	Candida spp.												
۸	M	۴۷-۴۹ سال	۲ ماه	آزاد	آزاد	شستشوی سینوس	سردد	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	C. albicans												
۹	M	۴۷-۴۹ سال	۱ سال	باطری ساز	گومسار	ماکرولدر	موشیل مولانا	ترمیم خون و بزک - گرفتگی پیشی	ترمیم خون و بزک - گرفتگی پیشی	C. hanitanum												
۱۰	M	۴۷-۴۹ سال	-	-	-	سینوس ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم خون و بزک - گرفتگی پیشی	ترمیم خون و بزک - گرفتگی پیشی	serod-darzi پیشی												
۱۱	M	۴۷-۴۹ سال	-	-	-	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	A. Flavus												
۱۲	F	۴۷-۴۹ سال	۱ سال	بازنگنه	-	-	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	P. boydii												
۱۳	M	۴۷-۴۹ سال	۱ ماه	آزاد	آزاد	شستشوی سینوس	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	Actinomyces sp.												
۱۴	M	۴۷-۴۹ سال	۱ ماه	کارکر	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	Actinomyces sp.												
۱۵	F	۴۷-۴۹ سال	۱ سال	-	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	C. albicans												
۱۶	M	۴۷-۴۹ سال	۱ ماه	-	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	C. albicans												
۱۷	M	۴۷-۴۹ سال	۲ ماه	آزاد	آزاد	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	C. albicans												
۱۸	F	۴۷-۴۹ سال	۲ ماه	محصل	درقول	ماکرولدر	عمل جراحی سینوس لام	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	Candida sp.												
۱۹	M	۴۷-۴۹ سال	۱ سال	کشکورز	همدان	ماکرولدر	عمل جراحی در ۳ سال پیش و عود	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	A. flavus												
۲۰	F	۴۷-۴۹ سال	۳ سال	خانه دار	تهران	شستشوی سینوس	تجدد تومور پیشی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	A. flavus												
۲۱	F	۴۷-۴۹ سال	۱ ماه	محصل	قروفین	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	ترمیم در سمت چپ - گرفتگی پیشی	Actinomyces spp.												
۲۲	M	۴۸-۵۰ سال	۲ هفته	-	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	Actinomyces spp.												
۲۳	M	۴۸-۵۰ سال	۲ سال	محصل	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	A. fumigatus												
۲۴	M	۴۸-۵۰ سال	۱ سال	-	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	MRI CT زاید و بارانزال												
۲۵	M	۴۸-۵۰ سال	-	-	تهران	ماکرولدر	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	ترمیم با سپری های دارویی	شده است.												

باکتریایی و تقویت رشد قارچ نقش داشته باشند. سینوسهای ماگزیلاری و اتمونید شایع ترین محل ابتلا هستند، زیرا تخلیه و درناز سینوسها بستگی به تکثیر مخاط مژه دار در این نقاط دارد. در این بررسی نیز بیشترین محل درگیری سینوس ماگزیلار بوده است.

آسپرژیلوس فلاووس شایعترین عامل قارچی جدا شده در بین تمامی عوامل قارچی ایجادکننده عفونت سینوسهای پارانازال گزارش شده از شمال هند می‌باشد (۱۹، ۴، ۱۷) و هم چنین آسپرژیلوس فلاووس بیشترین عامل جدنشده از سودان می‌باشد (۲۱، ۲۰). در ایالات متحده، آسپرژیلوس فومیگاتوس و رایزوپوس اوریزه افزایش زیادی داشته است (۲۲، ۵، ۲۳). در این بررسی گونه‌های آسپرژیلوس شایعترین عامل سینوزیت قارچی بوده است (۳۸/۹) (درصد) که از بین سه گونه جدا شده آسپرژیلوس فلاووس از سایر گونه‌ها شایعتر بود (جلول شماره ۲۵) گونه‌های آسپرژیلوس در ایجاد فانگوس بال، سینوزیت قارچی آرژیک و سینوزیت قارچی مهاجم در بیماران مبتلا به نقص سیستم ایمنی دخالت دارند (۶). سایر قارچهای ایجاد کننده عفونت‌های پارانازال شامل گونه‌های آلترناریا (Alternaria)، درکسلرا (Drechslera) (۲۴، ۲۵) و گونه‌های بی‌پولاریس (۲۵) ممکن است باعث تخریب، و تحلیل سینوسهای پارانازال گردد، مشابه آنچه که در آسپرژیلوزیس مهاجم دیده می‌شود. هر چند بیماری در بعضی موارد در افراد دچار نقص ایمنی مانند بیماران نوتروپنیک روی می‌دهد، اما اغلب ممکن است در افرادی که سابقه نقص ایمنی نداشته اند، اتفاق افتد (۲۶-۲۷). آسپرژیلوزیس نکروزان مزمن (semi-invasive) سینوس‌های پارانازال شبیه به آسپرژیلوزیس نکروزان ریوی می‌باشد. بیماران ممکن است سالم باشند اما اغلب بطور متوسط ایمونوساپرس می‌باشند. بعضی ممکن است کورتیکوسترونید دریافت کرده باشند یا مبتلا به دیابت ملیتوس باشند (۲۸). الکلیسم نیز یکی از فاکتورهای زمینه‌ای دیگر می‌باشد (۶).

گرانولومای آسپرژیلوسی پارانازال عمدتاً در کشورهای شرق و غرب افریقا، در خاورمیانه و هند دیده می‌شود. عامل اصلی آن آسپرژیلوس فلاووس است (۲۵، ۲۹). در این کشورها این ارگانیسم اغلب بصورت کلونیزایشن بدون علامت مشاهده

در مورد نقش بیماری‌های زمینه‌ای در بروز سینوزیت‌های قارچی، مطالعات مختلف از جمله کا ناوگ در ۱۹۹۱ و کوری در ۱۹۹۲، به اهمیت بیماری‌های بدخیم و نقص‌های ایمنی در ابتلا به سینوزیت‌های قارچی اشاره می‌کند (۱۴، ۱۵). در ایران تاکنون مطالعات آماری خاصی روی آن انجام نگرفته است. طبق بررسی‌های نیومن در سال ۱۹۹۴، سینوزیت‌های قارچی ۹/۵ درصد از کل سینوزیتها را در بر گرفته و عامل آن را عمدتاً مخمرها ذکر می‌کند (۱۶). در ایران، علوي در سال ۱۳۷۳ این نسبت را ۷/۴ درصد گزارش کرده و به عنوان مهم ترین عامل به قارچهای سیاه اشاره می‌نماید (۱۱). در این مطالعه نسبت سینوزیت قارچی ۴۶/۱۵ درصد می‌باشد که البته این رقم را نمی‌توان به عنوان درصد سینوزیت قارچی نسبت به تمامی موارد سینوزیت گزارش نمود به دلیل اینکه نمونه‌ها می‌شکوک به سینوزیت قارچی بودند، این بیماران مبتلا به سینوزیت مزمن، بدون پاسخ به درمانهای مختلف نگهدارنده، همراه با دفعات متعدد شستشوی سینوس و علامت رینوره و گرفتگی بینی بوده و به درمان با آنتی بیوتیک‌ها پاسخ نداده و با در CT اسکن و MRI علایم سینوزیت قارچی مشاهده شده بود، لذا میزان بروز سینوزیت‌های قارچی قابل پیش‌بینی نمی‌باشد.

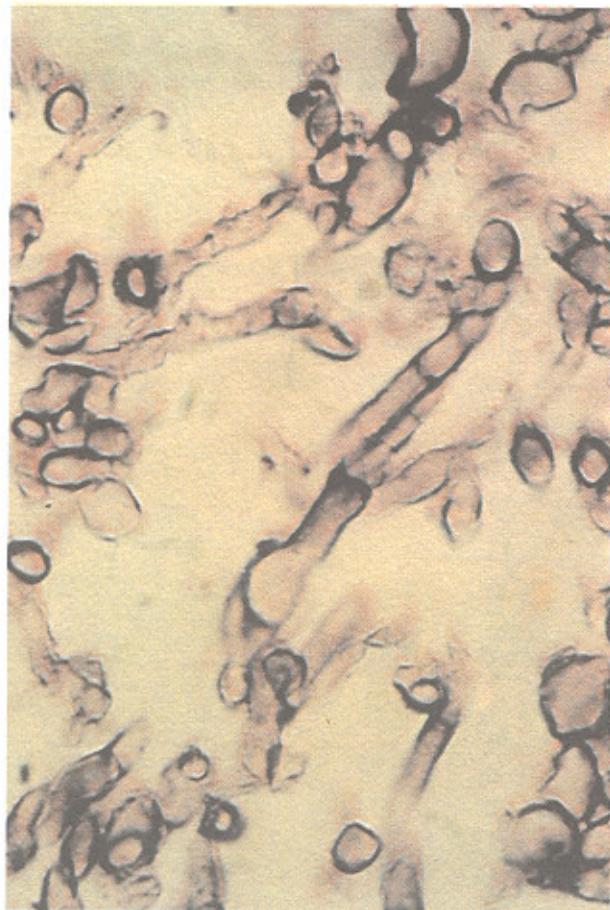
بیماری‌های زمینه‌ای یا بیماری همراه در این بررسی شامل پیوند کلیه، نارسایی کلیوی، مولتیپل میلوما، سندرم وگنر، پایین بودن پلاکت خون، آسم، سینوریت، پولیپ بینی، درمان با ایمونوساپرسیوها و آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف بود.

در مورد سابقه جراحی (سینوزوتومی و یا پلیکتومی)، بررسی‌های گورلی در سال ۱۹۹۰ و مانینگ در سال ۱۹۹۱ دال بر اهمیت جراحی‌های قبلی سینوس یا پولیپ در ابتلا به سینوزیت‌های قارچی می‌باشد (۱۲، ۱۳). در این مطالعه از ۱۸ نفر مبتلا، ۷ نفر دارای این سابقه بوده اند. این نشان می‌دهد که ساختار موضعی سینوس‌ها و بینی در ابتلا به این بیماری نقش دارد (جدول شماره ۱).

علاوه بر این استفاده از آنتی بیوتیکها، آنتی هیستامین‌ها و کورتیکوسترونیدها در درمان حساسیت‌ها و سینوزیت‌ها، ممکن است در پاتوزنیسته بیماری بوسیله سرکوب کردن فلور

نحوی ایمونوساپرس بوده‌اند. در مورد اول بیمار مبتلا به سندروم وگنر و بیمار دوم مبتلا به مولتیپل میلوما بود. در مورد عفونت قارچی سینوسهای پارانازال تشخیص سریع، بررسی هیستولوژیکی جراحی و درصورت نیاز درمان دارونی لازم است انجام گیرد (۳۷).

هرچند اکتینومایستاسه‌ها شامل میکرووارگانیسم‌هایی چون اکتینومایس ایزرائیلی (*Actinomyces israelii*) و گونه‌های نوکاردیا (*Nocardia Sp.*), امروزه در گروه باکتریها طبقه‌بندی می‌شوند، اما از نظر خصوصیات کلینیکی و پاتولوژی شبیه قارچ‌ها می‌باشند، لذا آنها می‌توانند همراه با عفونت‌های قارچی مورد مطالعه و بررسی قرار گیرند. در بررسی حاضر میزان شیوع عفونت‌های سینوس ناشی از اکتینومایست‌ها درصد بود (شکل ۵).

شکل ۱- میسلیوم‌های آسپرژیلوس در فرم مهاجم سینوزیت قارچی

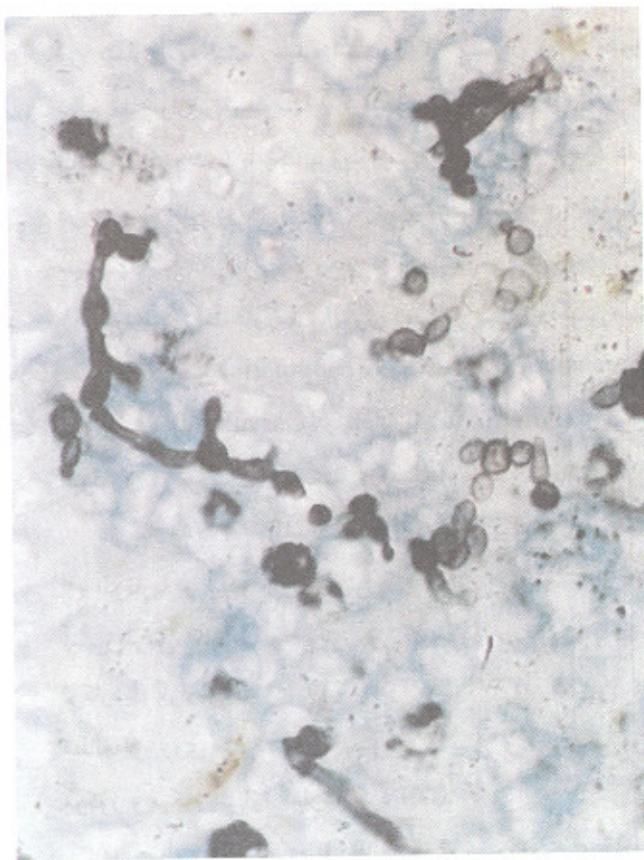
بارنگ آمیزی H & E

می‌شود. بالاترین میزان شیوع بیماری از کشور سودان گزارش شده است. جایی که بسیاری از اطلاعات پاتولوژیکی و درمانی این بیماری به ثبت رسیده است (۳۰). بیماران مبتلا معمولاً سالم اند عوارض سینوسها (گرفتگی سینوسها، درد و ناراحتی نامتقارن صورت) یا یک پرپوتوزیس آرام معمولاً وجود دارد. در صورت عدم درمان روند تهاجم پیشرفت کرده و عفونت به سینوسهای پارانازال، چشم و مغز تهاجم پیدا می‌کند.

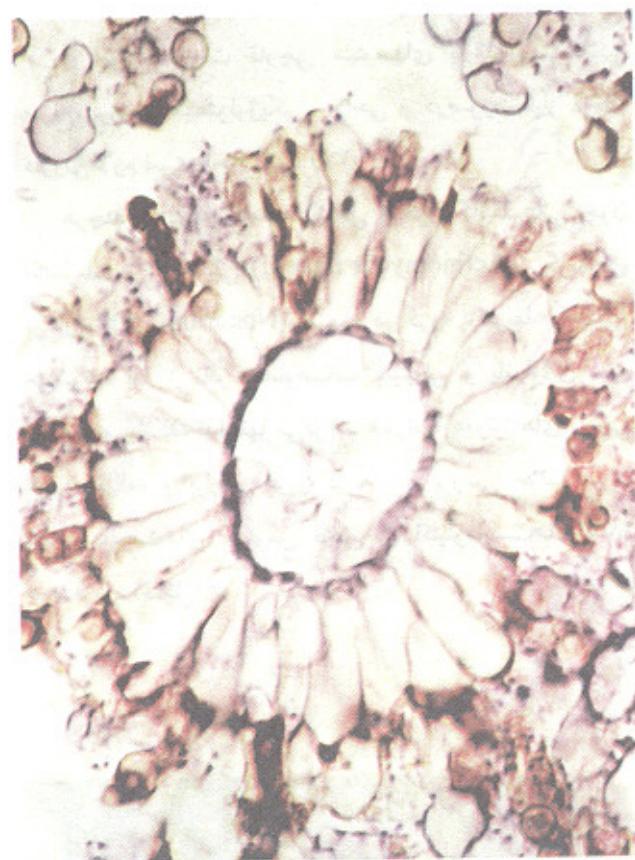
در سینوزیت قارچی آلرژیک، قارچهای رنگی مثل بیوپولاریس (*Biopolaris*), درکسلرا (*Drechslera*), کورولاریا (*Curvularia*) و آلتنتاریا (*Alternaria*) از عوامل اتیولوژی در بررسی‌های مختلفی که انجام گرفته می‌باشند (۳۱). در سال ۱۳۷۵، خاقانیان یک مورد سینوزیت آلرژیک ناشی از آلتنتاریا و سه مورد سینوزیت قارچی مهاجم با عامل آسپرژیلوس، کاندیدا و موکور و یک مورد سینوزیت با عامل نوکاردیا گزارش نمود (۳۲). در سال ۱۳۶۷ شفیعی طی مطالعه‌ای روی عفونت‌های سینوس و بینی و مغز یک مورد موکور و میکوزیس را گزارش کرد (۳۳).

در سال ۱۳۷۱ قهری با مطالعه روی سینوزیت‌های قارچی ۲ مورد (کریپتوکوکوس آلبیدوس و کاندیدا آلبیکنس) را به عنوان عوامل اتیولوژیک جداسازی نمود (۳۴). در سال ۱۳۷۳ علی‌تازه آباد، عوامل قارچی شامل آسپرژیلوس، آلتنتاریا و پیسلیوم‌ایس از بیماران مبتلا به سینوزیت جدا سازی و گزارش کرد (۱۱).

Font و Grigriion و Pahwa او همکاران (۱۹۷۰) (۳۴) و (۱۹۸۳) (۳۵) اصلی ترین عامل عفونت‌های قارچی سینوس‌ها را گونه‌های آسپرژیلوس و گونه‌های کاندیدا گزارش نمودند. در بررسی حاضر نیز شایع‌ترین عامل قارچی جدایده گونه‌های آسپرژیلوس (۳۸/۹ درصد) (شکل ۱ و ۲) و گونه‌های کاندیدا (۲۷/۸ درصد) بوده است (جدول ۲). در این بررسی در دو مورد از بیماران، عفونت قارچی سینوس‌های پارانازال، منجر به سوراخ شدن کام شده بود که در یک مورد عامل عفونت کلادوسپوریوم بانتیاتوم (۳۶) (شکل ۳) و در مورد دیگر عامل کاندیدا آلبیکانس (شکل ۴) بود. هر دو بیمار فوق دارای بیماری زمینه‌ای یا بیماری همراه بوده به

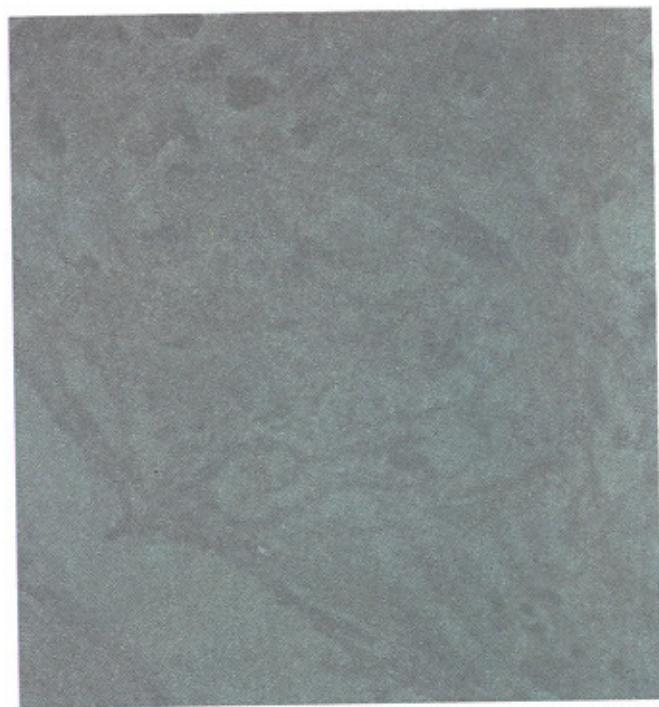
شکل ۴- سلولهای مخمری و سودومیسلیوم کاندیدا در بیوپسی با رنگ آمیزی H & E

شکل ۲- گرانولومای آسپرژیلوسی (A. Flavus)

شکل ۵- Actinomyces SP. در بیوپسی سینوس با رنگ آمیزی H & E

شکل ۳- میسلیوم C. Bantianum در بیوپسی بافت سینوس با رنگ آمیزی H & E

در بیماران مبتلا به سینوزیت مزمن توصیه می‌گردد ارسال یک نمونه بیوپسی از سینوس یا مایعات حاصل از شستشوی سینوس نیز به آزمایشگاه قارچ‌شناسی جهت بررسی از نظر عناصر قارچی صورت گیرد.

از آنجا که کلینیزایشن قارچ در صورت عدم درمان ممکن است منجر به پیشرفت روند تهاجم و انتشار عفونت به سینوس‌های پارانازال و چشم و مغز گردد، توجه به درمان در این مرحله ضروری می‌باشد.

با افزایش قابل توجه بیماری‌های ایمونوساپرس در سال‌های اخیر پیگیری عفونت‌های قارچی در این بیماران به خصوص در آن دسته از بیمارانی که مبتلا به تب‌های طولانی مدت و عدم پاسخ به درمان آنتی‌بکتریال می‌باشند ضروری است.

با توجه به اینکه در عفونتهای فرست طلب مانند کاندیدا در بیمارانی که تعداد گرانولوسيت‌ها کمتر از $1000/\text{mm}^3$ باشد با وجود درمان با آمفوتريسين B می‌توانند روند پیشروند داشته باشد (۳) کمک به افزایش تعداد گرانولوسيتها، شانس زنده ماندن را در این قبیل بیماران افزایش می‌دهد.

شکل ۶ - میسلیوم های *P. boydii* در یافته با رنگ آمیزی GMS

منابع

12. Manning, S.C; Vuitch, F; Weinberg, A.G 1989 Allergic aspergillosis, a newly recognized form of sinusitis in the pediatric population. *Laryngoscope*-(Jul)
13. Gourley, D.S; Whisman, B.A; Jorgensen, N.L 1990 Allergic Bipolaris sinusitis. *J. Allergy clin. Immunol.* (Mar) 85(3): 583-91.
14. Corey, J.P: *Facs* 1992. Allergic fungal sinusitis. *Otolaryngic Allergy*(Feb). 25(1)
15. Kavanaghik, T: Hughos, W.T. Parham, O.M. 1991 Fungal sinusitis in immunocompromised children with neoplasms. *Ann Otol Rhinol. Laryngol* (Apr) 100 (4pt1): 331-6.
16. Newman J, platts Mills AE, Douglas. Phillips C. 1994 Chronic sinusitis relationship of computed tomographic finding *J A M A* 271(5): 363-7.
17. Ra, G.S.P., Man, S.B.S., Talwar, P. and Arora M.M.L. (1983 Primary mycotic infection of paranasal Sinuses. *Mycopathologia* 84, 73-76.
18. Talar, P.Sharma, M., Shell, S.C. and chost, K.K. (1982) seroy of Aspergillus granuloma. *Mcopathologia*. 79, 79-85.
19. Sh.BasiriDjahromi, A.A.Khaksar and K.Iravani, (2001). Phaeohyphomycosis of the sinuses and chest by cladosporium bantianum. *Asian International Mycological Congress*, P: 83.
20. Milosev, B., Mahagouls, E.S., Aal, O.A. and El Massan, A.M. (1989) primary aspergilloma of paranasal sinuses in Sudan, *Br. J. Surg.* 56, 132-137.
21. Veress, B., Malik. O.A., El Tayeb, A. A., El Daoud, S., El Mahgoub. S. and E Hassan, A.M. (1973) Furher observarions on the Primary paranasal Aspergilus grnuloma in Sudan. *Am. J. Top. Med. Hygiene*. 22, 765-772.
22. Stammberger, H. Jakse, R. and Beanfort, F. (1984) Aspergillosis of the paranasal sinuses. *Ann. Otol. Rhinol Laryngol* 93, 251-256.
23. Mora. J.F. (1965) Primary paranasal sinuses and associated areas. *Laryngoscope*. 75, 768-773.
24. Ruben, S.J., Scott,T.E. and Seltzer, H.M.(1987) Intercranial and paranasal sinus infection due to Derchslera. *Southern Medical Journal*, 80, 1057-1058.
1. Greval, R.S., Khurara, S., Aujla, K.S. et al. (1990). Incidence of fungal infections in chronic maxillary sinusitis. *Indian Journal of Pathology and Micobiology*, 33, 339- 343.
2. Juneann W-Murphy, Herman Friedman, Mauro Bendinelti (1993) *Fungal Infections and Immune Response* S, 393-404.
3. Wilson , W.R. 1991, *Infections diseases of the paranasal sinus in paparella otolaringogolgy* 1, Third edition by W.b Sanders ,Vol-3 , pp: 1848-51.
4. Chakrabart, A., Sharma, S.C. and chander, J. (1992). Epidemiology and pathogenesis of paranasal sinus mycoses. *Otolaryngol. Head Neck surg.* 107, 745-750.
5. Washburn, R.G., Kennedy, D.W., Begley, M.G., Henderson, D.K. and Bennett, J.E. (1988) Chronic fungal sinusitis in apparently normal hosts. *Medicine* 67, 231-247.
6. C. Kibbler, D.W.R. Mackenzie and F.C. Odds.(1996), *Fungal infections of the ear, nose and throat. Principles and practice of clinical Mycology*, Wiley and sons Ltd. 131-142.
7. Berkow, R.L., Weisman, S. J., Provisor, A.J. (1983). Invasive Aspergillosis of paranasal tissus in children with malignancies. *J. of Pediatrics*, 103, 49.
8. Swerdlow, B. and Deresinski, S. (1984) Development of Aspergillus Sinusitis in a patient receiving amphotericin B. treatment with granulocyte transfusion. *Am. J. of Med.*, 76, 162.
9. Viollier, A.F., Peterson, D.E., Dejongh, C.A. et al. (1986) Aspergillus sinusitis in cancer patients. *Cancer*, 58, 366.
10. McGuirt, W.F. & Harrill, J.A. (1979) Paranasal sinus aspergillosis. *Laryngoscope* 89, 1563-1568.
11. علوی تازه آباد، شهربانو. بررسی عفونت‌های قارچی در بیماران مبتلا به سینوزیت. پایان نامه برای دریافت دکترای داروسازی . دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۷۲-۷۳).

31. Rao, A, Forgan-Smith, R., Moller, S., et.al. (1989) Phaeohyphomycosis of the nasal sinuses caused by Bipolaris species. Pathology, 21, 280-281.
32. خاقانیان، مریم. بررسی سینوزیت های ناشی از عوامل قارچی در مراکز بهداشتی، درمانی تهران در سال ۱۳۷۴-۷۵ - پایان نامه برای دریافت کارشناسی ارشد، قارچ شناسی پزشکی، دانشکده بهداشت دانشگاه تهران (۱۳۷۵-۷۶).
33. Shafii, A.; Eslami, M 1989, Rhino- orbital mucormycosis, Repot of successfully treated patient H J I R I 3(3.4): 191-3.
34. Grigoriou, D. and Font, N. (1970) Les otomycoses. Dermatologica, 141, 138-142.
35. Pahwa, V.K., Chamiyal, P.C. and Suri, P.N. (1983) Mycological study of otomycosis. Indian J. of Med. Res., 77, 334-338.
36. Wilson WR. 1991, Infections diseases of the paranasal sinus in paparella otolaringology1, Third edition by W B Sanders Vol-3, pp: 1848-51.
- 37.S. Denning, D.W. & Stevens, D.A. (1990) Antifungal and surgical treatment of invasive aspergillosis: review of 2121 publishe cases. Rev. Infect. Dis. 12, 1147-1201.
25. Douer D, Glodschmied-Reouven A, Segev S, et al. (1987) Human Exserohilum and Bipolaris infections: Report of Exserohilum nasal infection in a neutropenic patient with acute leukemia and review of the literature. J of Med And Veterinary Mycology, 25,235-241.
26. Pahwa, V.K., Chamiyal, P.C. and Suri, P.N. (1983) Mycological study of otomycosis. Indian J. of Med. Res., 77, 334-338.
27. Antoine CA, Raeribk, MH. (1989) Bipolaris: A serious new fungal pathogen. Otolaryngology and Head and Neck Surgery, 100, 158-162.
28. Pratm, M.F. and Burnett, J.R. (1988) Fulminant Derchslera sinusitis in Immuno-compromised host. Laryngoscope 98, 1343-1347.
29. Milory, C.M. Blanshard, J.D., Lucas, S. et al. (1989) Aspergillosis of the nose and paranasal sinuses. J of Clin Path 42, 123-127.
30. Sandison, A.T., Gentles, J.C., Davidson, C.M. et.al (1969) Aspergilloma of the paranasal sinuses and the orbit in northern Sudanese. Sabouraudia, 6, 57-69.